

Publicerad 2005-10-17 11:03 av jazzpärlan

Bara kommentera! :-).vet inte vad jag ska säga om denna skald.

Önskar innerligt.

Jag är vilsen och rädd,
där jag ligger i min ensamhetsbädd.
Kramar om mig själv, för det finns inget,
annat att sluta mina armar omkring.
Väntar på bättre tider men, det kommer ingenting.
Jag önskar högt och innerligt, att det var dig,
som mina armar omslöt.
Jag önskar att du ger mig en stöt.
En stötspelare att luta mig emot,
när det går lite trögt fram.
Egentligen vet du ingenting om mig,
men dock mer än vad, jag själv vet om mig.
Då hör jag ditt namn överallt.

16/10 – 05

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jazzpärlan med Poeter.se id #4157 innehar upphovsrätten